

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobce: D. Ö.
státní příslušnost X
t. č. neznámého pobytu

zastoupen SOZE, zapsaný spolek
IČ 44994249
sídlem Mostecká 5, 614 00 Brno

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2024, č.j. OAM-331/ZA-ZA11-VL15-2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včasnou žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) brojil žalobce proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené

rozhodnutí“), jímž bylo zastaveno řízení o jeho opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul informace sdělené žalobcem v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu jsou problémy související s jeho kurdským původem.
3. Žalovaný dále konstatoval právní úpravu opakované žádosti [srov. § 10a odst. 1 písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu] a poukázal na předcházející řízení vedená se žalobcem, zejm. pak na své prvotní rozhodnutí ze dne 21. 8. 2023, č.j. OAM-148/ZA-ZA11-ZA19-2023 (dále jen „prvotní rozhodnutí“), a dále na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 1. 2024, č. j. 31 Az 8/2023-42, jímž byla zamítnuta žaloba proti prvotnímu rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany. Jeho důvody spočívají ve strachu z pronásledování z politických důvodů, diskriminaci Kurdů a ohrožení soukromými osobami z důvodu krevní msty. Sám žalobce potvrdil, že tyto příčiny své nynější opakované žádosti uváděl v rámci předchozího správního řízení a neuvedl v této souvislosti žádné nové skutečnosti. Důvody opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu se žalovaný zabýval již v prvotním rozhodnutí.
4. Žalovaný porovnal důvody tvrzené v nynější opakované žádosti s prvotním řízením o udělení mezinárodní ochrany a konstatoval, že žalobce uvádí zcela shodné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Turecka opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu prvotního správního řízení. Žalobce nesdělil žádné nové skutečnosti, pro něž by se měl žalovaný znovu těmito důvody zabývat.
5. K tvrzené obavě ze změny situace v zemi původu žalovaný uvedl, že tato tvrzení nepředstavují novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný uzavřel, že ani v zemi původu nedošlo od meritorního posouzení prvotní žádosti k žádné změně poměrů, která by mohla představovat novou skutečnost.

III. Žaloba

6. Žalobce zdůraznil, že v ČR žádal o mezinárodní ochranu proto, že byl v Turecku po celý život diskriminován z důvodu své kurdské příslušnosti. Žalobce shrnul genezi kurdského problému v Turecku. Žalobce zejména tvrdí, že v aktuálním dění v Turecku lze spatřovat nové skutečnosti svědčící pro meritorní posouzení jeho opakované žádosti.
7. Tyto okolnosti spočívají v tom, že v současné době panují silné obavy o další vyostření konfliktu mezi tureckou vládou a kurdským etnikem jako takovým. Je zaznamenáno zvýšené nebezpečí ozbrojených střetů a násilí, a to zejména v regionech se silným kurdským zastoupením. Jak již žalobce uváděl ve svých žádostech o azyl, je aktivním podporovatelem turecké strany HDP. Podpora HDP může pro Kurdy představovat rizika s přihlédnutím k aktuální politické atmosféře a pokračujícím konfliktům. HDP čelí

obvinění z vazeb na PKK, která je označena za teroristickou skupinu, což vedlo k tvrdým zásahům a zatýkání kurdských aktivistů, novinářů a právníků. Žalobce tvrdí, že se zapojil do prokurdské a protivládní iniciativy natolik, že v zemi nemůže zůstat, neboť by byl jistě perzekuován tureckými úřady.

8. Podle žalobce je problém také tlak ostatních Kurdů, aby tímto způsobem bojoval po jejich boku, přičemž odmítnutí může být riskantní. Žalobce tedy hledá mezinárodní ochranu i proto, že by byl jinak nucen jít s ostatními Kurdy bojovat do hor. V případě návratu by žalobci hrozila závažná újma nebo dokonce i smrt kvůli konfliktu znesvářených rodin.
9. Žalobce namítl též nesprávně uvedl, že druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany posuzoval dne 4. 3. 2023 (s. 3 napadeného rozhodnutí).
10. Žalobce shrnul, že v jeho případě jsou dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 14 či § 14a zákona o azylu. Proto žalobce krajskému soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

11. Ve svém vyjádření ze dne 23. 5. 2024 žalovaný uvedl, že trvá na správnosti napadeného rozhodnutí, neboť dle jeho názoru žalovaný zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí. Žalovaný konstatoval, že žalobce ve své žalobě de facto zopakoval stěžejní důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které žalovaný podrobně zhodnotil a zároveň si opatřil dostatečné množství podkladů týkající se situace žalobce.
12. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zhodnotil výpovědi žalobce provedené během obou žádostí o mezinárodní ochranu a nedospěl k závěru, že by v zemi původu měl takové problémy, které by šlo zařadit do azylově relevantních okolností.
13. Žalovaný má i z těchto důvodů za to, že hlavním důvodem podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je jeho snaha o legalizaci jeho dalšího pobytu na území České republiky, která však nemůže být důvodem relevantním pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem. Proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu.
15. Soud ve věci rozhodl ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné. Krajský soud zamítl návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů usnesením ze dne 18. 6. 2024, č. j. 33 Az 12/2024-45 a také návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V průběhu řízení se stal žalobce nekontaktním a krajskému soudu se nepodařilo zjistit jeho pobyt, a proto ustanovil žalobci opatrovníka z důvodu neznámého pobytu (SOZE zapsaný spolek) usnesením ze dne 20. 8. 2024, č. j. 33 Az 12/2024-63. Jelikož žalobce již nepoživá statusu žadatele o udělení mezinárodní ochrany, krajský soud nemohl ani přes neznámý

pobyt žalobce postupovat ve smyslu ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu a řízení o žalobě zastavit.

16. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů. Při posuzování věci soud přihlédl rovněž k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
17. Ze správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že žalobce při poskytnutí údajů provedeném dne 7. 3. 2024 ke své druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 4. 3. 2024 uvedl, že se nechce vrátit do Turecka, protože nechce žít mezi fašisty. Kurdové se v Turecku setkávají s ponížením a v poslední době jich mnoho zemřelo za nevyjasněných okolností. Má také rodinné problémy. Jednou byl v Turecku předveden na policejní služebnu v souvislosti se svou účastí na shromáždění za politickou stranu HDP. Sám žalobce zmínil, že tyto důvody již uváděl ve své první žádosti. Ve spisu je založeno též prvotní rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2023 o první žádosti žalobce ze dne 17. 2. 2023. Z jeho obsahu vyplývá, že žalobce v prvotním řízení zmiňoval jak účasti na mítinku HDP i následné potíže s policií, tak i obecné pocity útluaku Kurdů v Turecku a opakovaná předvedení na policii. Uvedl i to, že na něho někteří Kurdové vyvíjeli nátlak, aby šel s nimi bojovat do hor. Popsal i konflikt mezi kmenovými skupinami, při němž byl zabit jeho strýc, z čehož žalobce odvodil nebezpečí pro svou osobu a další příbuzné (zmiňovaný „rodinný konflikt“). Turecko považoval za fašistickou zemi, která diskriminuje Kurdy. V rámci řízení o opakované žádosti byl žalobce vyrozuměn o právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí, jehož dne 27. 3. 2024 využil, nicméně při této příležitosti již další podklady nenavrhoval a ani nedoložil.
18. Žaloba **není důvodná**.
19. Krajský soud přezkoumal stěžejní námitky žalobce proti napadenému rozhodnutí a neshledal je důvodnými. Pokud žalobce namítal, že důvodem pro opakovaný meritorní posouzení jeho žádosti jsou nové skutečnosti týkající se situace v zemi původu, tak mu podle krajského soudu nelze přisvědčit. Veškerá tvrzení, která žalobce v žalobě uvádí, vyplývají z jeho azylového příběhu, který v úplnosti přednesl v průběhu řízení o první žádosti, která byla meritorně posouzena a výsledné rozhodnutí žalovaného bylo podrobeno soudnímu přezkumu u Krajského soudu v Hradci Králové. Proti výslednému rozsudku tohoto soudu kasační stížnost nebyla podána.
20. Tvrzení žalobce jsou navíc velmi obecná a týkají se zejm. obecně známých skutečností o útluaku Kurdů v Turecku. Krajský soud v této souvislosti připomíná, že otázkou postavení a poměrů příslušníků kurdské menšiny v Turecku se ve své judikatuře opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Ten sice připustil, že Kurdové žijící na území Turecka prokazatelně čelí významným nesnázím, tyto nicméně samy o sobě bez přistoupení dalších azylově relevantních skutečností nedosahují vysoké intenzity pronásledování dle § 12 ani nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.
21. Nelze tak tvrdit, že by každý Kurd čelil po návratu do Turecka pronásledování (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2023, č. j. 10 Azs 246/2022-37, ze dne 2. 3. 2023, č. j. 1 Azs 256/2022-29, ze dne 23. 3. 2023, č. j. 1 Azs 281/2022-59, ze dne 17. 8. 2023, č. j. 6 Azs 271/2022-32, či ze dne 30. 8. 2023, č. j. 1 Azs 129/2023-29). Azylově relevantní mohou být dle ustálené judikatury správních soudů

typicky až opodstatněné obavy z pronásledování a vážné újmy politicky aktivních členů kurdské menšiny či účastníků pokusu o převrat z roku 2016 (k problematice politicky aktivních Kurdů srov. zejména rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2020, č. j. 10 Azs 278/2019-57, či ze dne 27. 10. 2020, č. j. 10 Azs 235/2020-35; k postavení politicky neaktivních Kurdů pak viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2022, č. j. 2 Azs 48/2022-35, ze dne 16. 2. 2023, č. j. 7 Azs 314/2022-33, či recentní usnesení ze dne 20. 6. 2024, č. j. 1 Azs 53/2024-31). Uvedený právní názor plně respektoval i žalovaný v nynější věci a zdejší soud nespatřuje žádný rozumný důvod, pro nějž by se měl od dosavadních judikатурních závěrů odchýlovat.

22. Obdobně krajský soud neshledal, že by k napadení žalobce mělo dojít kvůli výkonu politických práv a svobod. Soud v tomto ohledu odkazuje především na obsah záznamu o poskytnutí údajů k azylové žádosti, v němž žalobce výslovně vyloučil, že by byl před svým vycestováním z vlasti členem jakékoli politické strany nebo skupiny. Toliko uvedl, že sympatizuje s politickou stranou HDP a účastnil se jejích mítinků, což odpovídá i jeho výpovědím v řízení o první žádosti. To však není v souladu s citovanou judikaturou situace podřaditelná pod pojem „pronásledování“ tak, jak je vymezen v kvalifikační směrnici a zákoně o azylu (§ 12 písm. a) tohoto zákona). Ani případná předvolání na policii, po nichž nenásledovalo žádné omezení osobní svobody, nelze považovat za projev pronásledování.
23. Krajský soud dále uvádí, že žalovaný založil do správního spisu Informaci OAMP ze dne 4. 8. 2023 Turecko: Bezpečnostní a politická situace v zemi (vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv), kterou lze považovat za zcela aktuální a dostatečný zdroj poznatků o zemi původu žalobce ve vztahu k posouzení jeho opakované žádosti. Žalovaný se tedy aktuální situací v Turecku v předmětném správním řízení zabýval.
24. Jestliže žalobce pak poukázal na to, že se měl žalovaný dopustit chyby v dataci posouzení jeho opakované žádosti, neboť na s. 3 napadeného rozhodnutí uvedl datum 4. 3. 2023, pak k tomu krajský soud uvádí, že tato formulace v napadeném rozhodnutí zní tak, že *„po posouzení důvodů uvedených výše jmenovaným pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 4. 3. 2023 správní orgán konstatuje...“* Z jazykově-systematického výkladu této formulace jednoznačně vyplývá, že žalovaný se dopustil chyby v přepisu data podání žádosti (4. 3. 2024), kde místo číslice „4“ uvedl číslici „3“, takže namísto správného roku 2024 je uveden rok 2023. Jde o zjevnou chybu psaní (překlep) způsobený mechanickým opisováním dat ze správního spisu. Taková vada nezakládá nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí, neboť z jeho kontextu je zcela jasné, kdy byla opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany podána. Konec konců skutečné datum podání žádosti je to samotnému žalobci dobře známo, takže ho taková chyba nemohla uvést v omyl.
25. Krajský shrnuje, že v napadeném rozhodnutí neshledal vytýkané vady, které by je činily nepřezkoumatelným či nezákonným. Námitky žalobce tedy celkově jsou zcela nedůvodné.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

26. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je ve výroku I uvedeno.
27. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, jak je ve výroku III tohoto rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. října 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce